

46

KONWENCJA DODATKOWA

do Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) z dnia 25 lutego 1961 r. dotycząca odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych oraz Protokoły A i B,

sporządzone w Bernie dnia 26 lutego 1966 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 26 lutego 1966 roku zostały sporządzone w Bernie Konwencja dodatkowa do Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) z dnia 25 lutego 1961 roku dotycząca odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych oraz Protokoły A i B.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją i Protokołami A i B, Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniem przewidzianym w artykule 1 § 2 tej Konwencji; oświadcza, że wymieniona Konwencja i Protokoły są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 9 stycznia 1971 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: J. Cyrankiewicz

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w. z. J. Winiewicz

(Teksty konwencji i protokołów zamieszczone są w załączniku do niniejszego numeru.)

47

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 lutego 1973 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji dodatkowej do Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) z dnia 25 lutego 1961 r. dotyczącej odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych oraz Protokołów A i B, sporządzonych w Bernie dnia 26 lutego 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 25 Konwencji dodatkowej do Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) z dnia 25 lutego 1961 r. dotyczącej odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych, sporządzonej w Bernie dnia 26 lutego 1966 r., oraz zgodnie z postanowieniami końcowymi Protokołów A i B, sporządzonych w Bernie dnia 26 lutego 1966 r., został złożony Rządowi Szwajcarskiemu dnia 25 lutego 1971 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do wyżej wymienionych aktów międzynarodowych.

Dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zawiera zastrzeżenie przewidziane w artykule 1 § 2 Konwencji dodatkowej.

W stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz dla niżej wymienionych państw Konwencja dodatkowa weszła w życie dnia 1 stycznia 1973 r., Protokół A wszedł w życie dnia 1 stycznia 1972 r., a Protokół B — dnia 1 lipca 1972 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej Konwencji dodatkowej oraz Protokołu B składając swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Czechosłowacja	dnia 14 listopada	1966 r.,
Dania	dnia 23 lutego	1967 r.,
Holandia	dnia 9 maja	1967 r.,
Jugosławia	dnia 17 lipca	1967 r.,
Hiszpania	dnia 4 sierpnia	1967 r.,
Liechtenstein	dnia 5 października	1967 r.,
Francja	dnia 8 lutego	1968 r.,
Belgia	dnia 14 października	1968 r.,
Syria do Konwencji dodat-		
kowej	dnia 9 grudnia	1968 r.,
do Protokołu B	dnia 10 stycznia	1972 r.,
Szwajcaria	dnia 21 stycznia	1969 r.,
Irak	dnia 2 czerwca	1969 r.,
Austria	dnia 2 lipca	1969 r.,
Algieria	dnia 30 października	1969 r.,
Luksemburg	dnia 20 maja	1970 r.,
Turcja	dnia 17 lipca	1970 r.,
Finlandia	dnia 28 sierpnia	1970 r.,
Norwegia	dnia 16 sierpnia	1971 r.,
Portugalia	dnia 20 października	1971 r.,
Bułgaria	dnia 21 października	1971 r.,
Zjednoczone Królestwo		
Wielkiej Brytanii i Pół-		
nocnej Irlandii	dnia 17 listopada	1972 r.

Podaje się również do wiadomości, iż następujące państwa złożyły zastrzeżenie przewidziane w artykule 1 § 2 Konwencji dodatkowej: Austria, Bułgaria, Dania, Finlandia, Irak, Norwegia, Portugalia i Czechosłowacja.

Ponadto podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami Protokołu A składając swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Szwecja	dnia 18 lipca	1966 r.,
Czechosłowacja	dnia 14 listopada	1966 r.,
Dania	dnia 23 lutego	1967 r.,
Holandia	dnia 9 maja	1967 r.,
Jugosławia	dnia 17 lipca	1967 r.,
Hiszpania	dnia 4 sierpnia	1967 r.,
Liechtenstein	dnia 5 października	1967 r.,
Francja	dnia 11 marca	1968 r.,

Węgry	dnia 19 marca	1968 r.,
Belgia	dnia 14 października	1968 r.,
Syria	dnia 9 grudnia	1968 r.,
Szwajcaria	dnia 21 stycznia	1969 r.,
Irak	dnia 2 czerwca	1969 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 10 czerwca	1969 r.,
Austria	dnia 2 lipca	1969 r.,
Luksemburg	dnia 20 maja	1970 r.,
Finlandia	dnia 30 grudnia	1970 r.,
Turcja	dnia 5 maja	1971 r.,
Norwegia	dnia 16 sierpnia	1971 r.,
Portugalia	dnia 20 października	1971 r.,
Bułgaria	dnia 21 października	1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

48

KONWENCJA CELNA

dotycząca czasowego przywozu materiału pedagogicznego,

sporządzona w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 czerwca 1970 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja celna dotycząca czasowego przywozu materiału pedagogicznego.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 8 lipca 1972 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

49

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 lutego 1973 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r. złożony został Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej w Brukseli dnia 29 sierpnia 1972 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 29 listopada 1972 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 10 września 1971 r., podpisując